

TOVERI

Linnan suomalaisen työväenliikkeen... ilmestyy Astoriassa, Oregon, joka päivä paitsi sunnuntaina.

TOIMITUSKUNTA: LAURI MOILANEN ADOLPH SALMI A. B. MAKELA SULO SYVANEN

TOVERI

(THE COMRADE) The organ of the Finnish workers in the Western states. The only Finnish daily in the West. Published daily, except Sunday, at Astoria, Ore. by the Western Workers' Publishing Society.

Advertising rates in effect July 1, 1914. 10 cents per inch. Special discount is allowed for larger and continuous advertisements.

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the postoffice at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

Yhdysvalloissa ja Kanadassa: Yksi vuosikerta... \$4.00 6 kuukautta... \$2.25

Subscription Rates: In the United States and Canada: One year... \$4.00 Six months... \$2.25

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the postoffice at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

Yhdysvalloissa ja Kanadassa: Yksi vuosikerta... \$4.00 6 kuukautta... \$2.25

Subscription Rates: In the United States and Canada: One year... \$4.00 Six months... \$2.25

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the postoffice at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

Yhdysvalloissa ja Kanadassa: Yksi vuosikerta... \$4.00 6 kuukautta... \$2.25

Subscription Rates: In the United States and Canada: One year... \$4.00 Six months... \$2.25

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the postoffice at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

Yhdysvalloissa ja Kanadassa: Yksi vuosikerta... \$4.00 6 kuukautta... \$2.25

Subscription Rates: In the United States and Canada: One year... \$4.00 Six months... \$2.25

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the postoffice at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

Yhdysvalloissa ja Kanadassa: Yksi vuosikerta... \$4.00 6 kuukautta... \$2.25

Subscription Rates: In the United States and Canada: One year... \$4.00 Six months... \$2.25

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the postoffice at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

Yhdysvalloissa ja Kanadassa: Yksi vuosikerta... \$4.00 6 kuukautta... \$2.25

Subscription Rates: In the United States and Canada: One year... \$4.00 Six months... \$2.25

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the postoffice at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

Yhdysvalloissa ja Kanadassa: Yksi vuosikerta... \$4.00 6 kuukautta... \$2.25

Subscription Rates: In the United States and Canada: One year... \$4.00 Six months... \$2.25

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the postoffice at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

Yhdysvalloissa ja Kanadassa: Yksi vuosikerta... \$4.00 6 kuukautta... \$2.25

Subscription Rates: In the United States and Canada: One year... \$4.00 Six months... \$2.25

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the postoffice at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

Yhdysvalloissa ja Kanadassa: Yksi vuosikerta... \$4.00 6 kuukautta... \$2.25

Subscription Rates: In the United States and Canada: One year... \$4.00 Six months... \$2.25

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the postoffice at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

Yhdysvalloissa ja Kanadassa: Yksi vuosikerta... \$4.00 6 kuukautta... \$2.25

Subscription Rates: In the United States and Canada: One year... \$4.00 Six months... \$2.25

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the postoffice at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

Yhdysvalloissa ja Kanadassa: Yksi vuosikerta... \$4.00 6 kuukautta... \$2.25

Subscription Rates: In the United States and Canada: One year... \$4.00 Six months... \$2.25

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the postoffice at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

Yhdysvalloissa ja Kanadassa: Yksi vuosikerta... \$4.00 6 kuukautta... \$2.25

Subscription Rates: In the United States and Canada: One year... \$4.00 Six months... \$2.25

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the postoffice at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

Yhdysvalloissa ja Kanadassa: Yksi vuosikerta... \$4.00 6 kuukautta... \$2.25

Subscription Rates: In the United States and Canada: One year... \$4.00 Six months... \$2.25

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the postoffice at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

Yhdysvalloissa ja Kanadassa: Yksi vuosikerta... \$4.00 6 kuukautta... \$2.25

Subscription Rates: In the United States and Canada: One year... \$4.00 Six months... \$2.25

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the postoffice at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

Yhdysvalloissa ja Kanadassa: Yksi vuosikerta... \$4.00 6 kuukautta... \$2.25

Subscription Rates: In the United States and Canada: One year... \$4.00 Six months... \$2.25

Jamaannusta; paikoin tuntuu kuin epätoivokin pilkistää esiin siellä täällä. Se kuitenkin ei ole muuta kuin vallitsevan tilanteen aikaansaamaa ja tilapäistä. Amerikan työväenliike edistyy jättäjäskelin. Ei ole epäilystäkään siitä, ettemmekö vielä nyt viimeisten vuosien ajalla vallinneen väsähdyskauden loppupuolta. Pian olemme Amerikan työväenliikkeen voimakkaan edistysvirran kaikki mukana...

Ja siksi on käytävä totta-tottaan aseita ja terästämiä taistelutarmoa. On suunniteltava uusia tehtäviä ja lietsottava innostusta niihinkin tovereihin ja työläispiireihin, joissa entinen näyttää sammuneen, tai ei ole vielä päässyt alkuaan.

Nyt on käytävä käsiin siihen tehtävään, joka on otettu suorittavaksi jo silloin kun Toveri muutettiin päivälehdeksi sen tilaajamäärän kohottamiseksi. Nyt se on saatava siihen kuitteen tuhanteen johon niin kauan on pyritty.

Käytännöllinen suunnitelma. Mutta asettakaamme toinen suunnitelma sen saman rinnalle, ja sitä toteuttaessamme toteuttaamme se edellisen ikäänkuin sivutehtävänä. Kuten tunnettua, on länsipiiri liian laaja yhden lehden ilmestymisalueeksi, ellei järjestetä asioita hiukan eri lailla nykyisestä. Vaikka lehti ilmestyikin keskellä, niin sillä pitäisi olla toisenlainen toimintustapa, kuin muilla lehdillä. Toisenlainen siinä suhteessa, että toimituksen pitäisi olla sijoitettua useampaan paikkaan.

Tätä suunnitelmaa on kerran ennen hiukan harkittu, mutta se hylättiin silloin, ehkäpä sen käytännöllisyyttä epäillen. Nyt se voidaan ottaa uudelleen esille. Ja se voidaan nyt toteuttaa verrattain vähällä ponnistuksilla.

Suunnitelma on yhden toimittajan sijoittaminen San Franciscoon seuraamaan erikoisesti Californian asioita, ja toisen Seattleen seuraamaan samalla tavalla Washingtonin ja pohjoislännen asioita.

Siten järjestettynä tulisi lehti paljon paremmin käsittelemään asioita koko länsipiirin suomalaisuudella. Ja kuten sanottu, sen suunnitelman toteuttaminen ei ole mikään mahdoton muus. Vain yhden henkilön pitäisi siinä tapauksessa lisätä toimintavoimaa, sillä jäljellä olevat voisivat tulla toimeen paikallisena voimana.

Californian ja Washingtonin osastojen olisi otettava tämä suunnitelma erikoisesti harkittavakseen. Jos sikäläiset toverit tekevät kaikkensa tämän talven ajan, niin tuleva vuosikokous voi panna suunnitelman käytäntöön ja se merkitsee uutta vaihetta Toverin historiassa. Se merkitsee sen vaikutusvallan kasvamista ja suomalaisuuden työväestön koostumista yhtenäisen joukon taistelevaan Amerikan työväenliikkeen yhteydessä.

Sen toteuttaminen päämääränämme alkakaamme toinen kymmenvuotiskautemme innoituneina ja päättävissä siinä mielessä, että ainakin toiseen paikkaan voidaan sijoittaa mies jo ensi keväänä.

Asettakaamme kilpailtavaksi siitä, kumman hankkima tilaajamäärä ennen vie määrääpäähän, ja palkinnoksi sille asettamien miesten siihen kaupunkiin jonka valtion saavutukset ovat edellä.

Kutka lähtevät mukaan? Kapitalistinen valtiotalous. Valtiotalous on sellainen kuin vallitseva yhteiskunta. Valtion meno- ja tulosaännöstä näkyy selvästi sen yhteiskunnan luonne, joka kulloinkin on vallitsevana. Menosaännöstä näkyy kuinka paljon käytetään virkavallan ylläpitoon, paljonko tuotajalokat valtion varoja elinkeinojen hyväksi ovat välissä olevilta omistuneet saamaan, paljonko käytetään kansansivistyksen hyväksi, paljonko käytetään kapitalistien rikastuttamiseksi ja kuinka vähän työtätekevän luokan hyväksi. Valtion rahoitus on näin tavallaan peittäjä, joka osoittaa vallitsevan yhteiskunnan luonnetta, joka on otettava huomioon, jos sikäläiset toverit haluavat ottaa osaa tähän työhön.

Porvarit tietävät kuitenkin hyvin, että jos valta siirtyy kansalle ja kansan eduskunnalle, merkitsee se porvarillisen riistäväläisyyden loppua. Valtion tarkoituksena tulee silloin kansalle edullisten uudistusten toteuttaminen. Ja valtio ei silloin enään köyhiltä kuluttajilta kerää taiteellisia veroja, vaan rikkailla kapitalisteilla. Siksi he niin kiivokkaasti sosialidemokratian vaatimaa vallan siirtoa vastustavat. He eivät tahdo luovuttaa käsiään siitä taloudellisen riistäväläisyydestä, jota valtiovalta heille on. Nykyinen taistelu merkitsee siis myös, järkevä valtiotalous edelleen riistäväläisyyden käytettäväksi vai saako kansa itse siitä määrätä. Toisin sanoen, kysymys on siitä, saadanko valtion varat kansan syvien riviin etuja palvelemaan ja siitä saadanko aikaan yereutusreformi, jonka kautta valtion menojen taakka saadaan ainakin suureksi osaksi varakkaiden ja suurituloisten kannettavaksi.

Vallitsevat luokat ovat aina pyrkinet järjestämään asian suuntaa, että mahdollisimman riittävästi saavat valtiolta hyötyä, tarvitsematta itse sen tarpeisiin paljoa maksaa. Tiedämme jo vanhasta feodali-järjestelmästä, kuinka tämä oli toteutettava. Aatelisto, joka enimmäin hyötyi vallitsevista oloista, oli veroista vapaa ja kaikki verotaakka säilytettiin talonpoikaisten alustalaisten niskoilta, joilla taas ei mitään oikeuksia ollut. Mutta porvaristo ei ole ollut edeltävään huonompi. Sekin on täysin ymmärtänyt konstin hyötyä valtion kassankäsitä, mutta maksaa sen menoisiin mahdollisimman vähän.

Ilmeellisen kansantaloudellisen ilmion. Luulee Ohion elintarvekomission saaneensa selvillä sikäläisillä kaivantoseuduilla. Joka kerran kun kaivosmiehet saavat palkanylennyksen, korottavat kauppiat, joilta he elintarvikkeita ostavat, tavarain hintoja vastaavassa määrässä.

Meille siinä ei ole mitään uutta eikä ihmeellistä. Onhan tuo mitä jokapäiväisin ihmät kaikkialla — sillä vaihteleva vain toisinaan, että kauppiat eivät aina malta odottaa palkkojen ylenemistä, vaan korottavat elintarvikkeiden hintoja jo etukäteen, ja elintarvikkeiden paljo suuremmissa kuin palkkojen ylenemistä vastaavassa määrässä.

Elintarvekontrollin, niin suurten kuin pienten, valvontana ohjelmana on: "Ottaa mitkä ikään yleisöistä voi puristaa. Jos yleisö alkaa pulkkoista vastaan, ei siitä tarvitse välittää, niinkaan kun sillä ei ole keinoja itsensä suojelemiseen. Mutta jos sille jollainkin sellaisella keinoja ilmestyy, silloin täytyy vähäks aikaa alentaa hintoja, kunnes myrsky menee ohi, ja hinnat taas voidaan korottaa. Lopulta yleisö kumminkin väsyvä vastustukseen, ja nykymenon voi jatkaa häiritseä."

Tarkemmin ajatellen perustuu tämä nykyohjelma täysin tieteelliselle pohjalle. Seban joutuu vain tuosta tunnetusta periaatteesta: "Halvalla ostoa ja kalliilla myyntiä on kauppaneuhon." Kapitalistisessa järjestelmässä ei ole mitään pelastustietä rajattomasta voiton kiskomisesta — eikä ole ollut enää sen järeistä kuin hintoja tasottavan kilpailun ajat ovat olleet ja menneet.

Tuhohyönteisten aiheuttamasta vahingosta on ranskalainen Paul Noel, Ala-Seinen piirikunnan maanviljelys- ja hyönteislaistoorin johtaja, tehnyt eräitä arviolaskuja. Ranskassa viellään noin 350 eri viljelyskasvia, niistä 16 lajia hedelmäpuita, 28 vihanneksikasvia, 38 rehu- ja viljakasvia, 14 metsäpuuta, 34 koristeputia ja -pensaita, 117 koristekasvia ja 85 lääkekasvia. Näillä on vihollisina noin 6000 hyönteislajia, joista monet hätyyttävät useampia eri kasvilajeja. Lisäksi tulee noin 2000 eri sien-, home-, ruoste- y. m. loisitöiden aiheuttamaa kasvitauti, joten siis Ranskan kasvilla on kaikkiaan 8000 erilaista vihollista. Ranskaan kotoutuneiden hyönteiskasvien vuotuinen tulo lasketaan 9 miljardiksi frangiksi. Jos olisi mahdollista hävittää nuo kaikki kasvien viholliset ja loiset, lisääntyisi vuotuinen tulo vähintään 3 miljardilla frangilla. Tuo luku — 3 miljardia frangia — osoittaa siis sen vahingon, minkä Ranskan kansallistalouden vuositulon joutuu kärsimään, tuhohyönteisten ja loiselöitten hävityksistä. Siinä mielessä pitäen kannattaa jo jonkun verran uhratakin niiden vitsauksien poistamiseksi.

MURHAN KOSTAMINEN. (True translation filed with the Postmaster at Astoria, Oregon, December 6, 1912, as required by the Act of Congress October 15th, 1912.) Kunkin erillisesti sitä raakinnut brittiläisen sotilain ja saksalaisten, käy selvillä erään Lincolnshiren rykmenttiin kuuluvan kersantin kirjeestä Torontossa asuvalle ystävänsä. "Lojui haavotettuna epäsuorasti matalla vallohdassa," hän kirjoittaa, "kun näin saksalaisen lähestyvän rintasuojuksella makaavaa, molempia jalkoihin vaikeasti haavotettua englantilaista nuorukaista. Haavo-

Porvarit tietävät kuitenkin hyvin, että jos valta siirtyy kansalle ja kansan eduskunnalle, merkitsee se porvarillisen riistäväläisyyden loppua. Valtion tarkoituksena tulee silloin kansalle edullisten uudistusten toteuttaminen. Ja valtio ei silloin enään köyhiltä kuluttajilta kerää taiteellisia veroja, vaan rikkailla kapitalisteilla. Siksi he niin kiivokkaasti sosialidemokratian vaatimaa vallan siirtoa vastustavat. He eivät tahdo luovuttaa käsiään siitä taloudellisen riistäväläisyydestä, jota valtiovalta heille on. Nykyinen taistelu merkitsee siis myös, järkevä valtiotalous edelleen riistäväläisyyden käytettäväksi vai saako kansa itse siitä määrätä. Toisin sanoen, kysymys on siitä, saadanko valtion varat kansan syvien riviin etuja palvelemaan ja siitä saadanko aikaan yereutusreformi, jonka kautta valtion menojen taakka saadaan ainakin suureksi osaksi varakkaiden ja suurituloisten kannettavaksi.

Välitetään, ettei simpukka valmistu helmeä muuttamalla kuin jonkun vieraan esineen aiheuttamasta ärsytyksestä. Mutta kun jokin siitä ärsyttää, rupeaa se peittämään sitä helmäisinsella eli perlemolla, kerros kerroksella, kunnes muutaman vuosien kuluttua muodostuu helmi. Siksi viljelijä määrättyllä ajalla nostaa simpukat ylös, avaa kuoret varovasti ja pistää hitusen jotakin vierasta niiden ruumiin ja panee ne takaisin mereen. Noin kolmen tai viiden vuoden kuluttua on simpukka täydellisen kokenyt vieraan kappaleen helmäisintuneeseen, ja helmi on valmis.

Morsiamensa suutelemisesta. Joutui eräs nuori mies putkaan Pariisissa, Mo. Poliisi näki miehen sylkevään ja suutelevan nuorta tyttöä, ja tarkemmin tietämättä heidän suhteestaan, vangitsi miehen sopimattomasta käytöstästä. Kun asia saunavana aamuna selveni poliisioikeudessa, vapautti tuomari miehen näin kuuluvalla päätöksellä: "Mene ja laita siitä, mihin se elen keskeytyi. Sulle oli vielä muuan mieskuu tuleva, kun tuo poliisi siihen toikaisti; käy ottamassa se — ja vie mennessäsi Missourin valtioon nöyrin anteeksi-pyynti."

KOETTI LEMPEYDELLÄ. Vanhempi, erittäin hienoisti puettu rouva tuli koulua katsomaan, ja satui parhiksi paikalle, kun opettaja oli pieksimässä yhtä hänelle uskoituista toivorkkeista vesoista. Rouvan ihmettelevän kysymyksen, miksi niin ankara rangaistus käytettiin, selitti opettaja, että tämä oli pahankurisin poika koko koulussa. Sanoi koettaneensa sille kaikkia mahdollisia keinoja, mutta mistään ei ollut apua. — "Oletteko kertaakaan koettanut valkuttaa häneen lempeydellä ja ystävällisyydellä?" kysyi rouva. — "Alussa kyllä koetin," vastasi opettaja, "mutta siitä olen jo aika luopunut."

Koulusta lähtiessään rouva pyysi opettajan lähetettävään tuon oppinikaisen pojan hänen luokseensa jonakin päivänä. Silloin opettaja mielellään suostui. Seuraavana lauantaina poika määrällään saapui rouvan asunnolle. Rouva koki häntä luovuttua parhainnsa mukaan: näytteli hänelle kuvakirjoja, soittelee ja lauloi hänelle ja lopuksi tarjosi herkullisen aterian. Sitte oli rouvan mielestä oikea aika aloittaa alkomaan moraalisuuna.

"Lapsi kulta," hän sanoi, "ei kukaan olekaan hävettä joutunessasi kouluun nähden seisojassaan nurkassa ja vielä saamaan selkääsi?" "Kulkaapas nyt, rouva," vastasi poika, "kun täynnä ruokaa, minä en ole se poika. Mikko antoi mulle viiskolmatta penniä, kun läksin tänne, ettei hänen tarvinnut tulla haukuttavaksi."

Koetti. "Sinähän panit väärän rahan pakanaan hyväksikäyttöön." "Niin," tein. Minulla on pakanoille vähä vähää vihaa. Söivät mun enoli, joka oli lähteyssaan." Canadalaista "vallattomuutta". Ei se ollut muuta kuin pelkkää vallattomuutta — sillä puolusti itseään kaksi canadalaista sotamiestä, jotka Cambridge, Englannissa, syötiin murtovarkauksesta. Mies oli väkivallalla hyökkänyt toisen sairaalaan, josta hän oli tullut.

SOSIALISTIT TAAS PELOTTELEVAT RAUHANPUUHILLA. (True translation filed with the Postmaster at Astoria, Oregon, December 6, 1912, as required by the Act of Congress October 15th, 1912.) Tukholmasta tulee tieto, että Tanskan ministeriön salkuton jäsen Stauning, joka on Tanskan sosialistipuolueen johtajia miehiä, on kirjoittanut Hollannin sosialistien johtajalle Troelstralle ja Belgian sosialistien johtajalle, kansainvälisen sosialistitoimiston sihteerille Huysmansille, ehdottaen kansainvälisen sosialistitokouksen pitämistä "nyt joulukuun 14. etupäivä yleisten rauhan juhlainpäiviksi. Stauning kuitenkin myöntää varsin vähä olevan mahdollisuutensa saada edustajia muista maista kuin Venäjältä, Suomesta, keskusvalloista ja joistakin puolueettomista maista. Hän ei pidä mahdollittomana rauhaa lähitallantamalla.

TURHA VAIVA. (True translation filed with the Postmaster at Astoria, Oregon, December 6, 1912, as required by the Act of Congress October 15th, 1912.) On käydä selittämässä näiden ja kuruuden kanssa kamppailleville työläisille, että heidän pitäisi säästää nyt sotatilanteen vallitessa. Tämä totuus alkaa siellä täällä selvetä. Niinpä kirjoittaa Denverissä ilmestyvä Democrat-lehden toimittaja: "Eräitä niiltä naisilta, jotka ovat kulkenet talosta talon kehittämässä säästämään ruokavaroita, olemme kuulleet, että sadoissa kodeissa on turha käydäkään. Tuhannet ja taas tuhannet puotillaiset ja työmiehet, jotka ansaitsevat \$8—\$12 viikossa ja joilla on perhe elättävänsä, eivät kaipaa opettamista ruokavarojen säästämiseksi. He osaavat sen konstin."

JAAPPANILAINEN HELMIFARMI. Jaapanissa on iso simpukkafarmi, jossa näillä niiväläisillä teetetään helmiä. Munan tiedemies oli saanut selville, että simpukoita voidaan kehittää ja panna työskentelemään ihmisen hyödyksi. Useita vuosia tehtyään kalliita kokeita hän keksit nyt käytännössä olevan menettelytavan. Tämä meressä oleva "farmi" on noin 50 neliomailia laajuinen, ja veden syvyys vaihtelee 5:stä 15:een syntään. Viljelijä valitsee sellaiset paikat, missä simpukkien toukat ovat lukuisimmat, ja niihin hän asettaa kivipaisia, joihin simpukat tarttuvat. Sitte kivet siirretään erityisiin niille varattuihin sarkoihin, joissa niiden annetaan häiritsemättä olla kolmatta vuotta.

Välitetään, ettei simpukka valmistu helmeä muuttamalla kuin jonkun vieraan esineen aiheuttamasta ärsytyksestä. Mutta kun jokin siitä ärsyttää, rupeaa se peittämään sitä helmäisinsella eli perlemolla, kerros kerroksella, kunnes muutaman vuosien kuluttua muodostuu helmi. Siksi viljelijä määrättyllä ajalla nostaa simpukat ylös, avaa kuoret varovasti ja pistää hitusen jotakin vierasta niiden ruumiin ja panee ne takaisin mereen. Noin kolmen tai viiden vuoden kuluttua on simpukka täydellisen kokenyt vieraan kappaleen helmäisintuneeseen, ja helmi on valmis.

Morsiamensa suutelemisesta. Joutui eräs nuori mies putkaan Pariisissa, Mo. Poliisi näki miehen sylkevään ja suutelevan nuorta tyttöä, ja tarkemmin tietämättä heidän suhteestaan, vangitsi miehen sopimattomasta käytöstästä. Kun asia saunavana aamuna selveni poliisioikeudessa, vapautti tuomari miehen näin kuuluvalla päätöksellä: "Mene ja laita siitä, mihin se elen keskeytyi. Sulle oli vielä muuan mieskuu tuleva, kun tuo poliisi siihen toikaisti; käy ottamassa se — ja vie mennessäsi Missourin valtioon nöyrin anteeksi-pyynti."

KOETTI LEMPEYDELLÄ. Vanhempi, erittäin hienoisti puettu rouva tuli koulua katsomaan, ja satui parhiksi paikalle, kun opettaja oli pieksimässä yhtä hänelle uskoituista toivorkkeista vesoista. Rouvan ihmettelevän kysymyksen, miksi niin ankara rangaistus käytettiin, selitti opettaja, että tämä oli pahankurisin poika koko koulussa. Sanoi koettaneensa sille kaikkia mahdollisia keinoja, mutta mistään ei ollut apua. — "Oletteko kertaakaan koettanut valkuttaa häneen lempeydellä ja ystävällisyydellä?" kysyi rouva. — "Alussa kyllä koetin," vastasi opettaja, "mutta siitä olen jo aika luopunut."

Koulusta lähtiessään rouva pyysi opettajan lähetettävään tuon oppinikaisen pojan hänen luokseensa jonakin päivänä. Silloin opettaja mielellään suostui. Seuraavana lauantaina poika määrällään saapui rouvan asunnolle. Rouva koki häntä luovuttua parhainnsa mukaan: näytteli hänelle kuvakirjoja, soittelee ja lauloi hänelle ja lopuksi tarjosi herkullisen aterian. Sitte oli rouvan mielestä oikea aika aloittaa alkomaan moraalisuuna.

"Lapsi kulta," hän sanoi, "ei kukaan olekaan hävettä joutunessasi kouluun nähden seisojassaan nurkassa ja vielä saamaan selkääsi?" "Kulkaapas nyt, rouva," vastasi poika, "kun täynnä ruokaa, minä en ole se poika. Mikko antoi mulle viiskolmatta penniä, kun läksin tänne, ettei hänen tarvinnut tulla haukuttavaksi."

Koetti. "Sinähän panit väärän rahan pakanaan hyväksikäyttöön." "Niin," tein. Minulla on pakanoille vähä vähää vihaa. Söivät mun enoli, joka oli lähteyssaan." Canadalaista "vallattomuutta". Ei se ollut muuta kuin pelkkää vallattomuutta — sillä puolusti itseään kaksi canadalaista sotamiestä, jotka Cambridge, Englannissa, syötiin murtovarkauksesta. Mies oli väkivallalla hyökkänyt toisen sairaalaan, josta hän oli tullut.

SOSIALISTIT TAAS PELOTTELEVAT RAUHANPUUHILLA. (True translation filed with the Postmaster at Astoria, Oregon, December 6, 1912, as required by the Act of Congress October 15th, 1912.) Tukholmasta tulee tieto, että Tanskan ministeriön salkuton jäsen Stauning, joka on Tanskan sosialistipuolueen johtajia miehiä, on kirjoittanut Hollannin sosialistien johtajalle Troelstralle ja Belgian sosialistien johtajalle, kansainvälisen sosialistitoimiston sihteerille Huysmansille, ehdottaen kansainvälisen sosialistitokouksen pitämistä "nyt joulukuun 14. etupäivä yleisten rauhan juhlainpäiviksi. Stauning kuitenkin myöntää varsin vähä olevan mahdollisuutensa saada edustajia muista maista kuin Venäjältä, Suomesta, keskusvalloista ja joistakin puolueettomista maista. Hän ei pidä mahdollittomana rauhaa lähitallantamalla.

TURHA VAIVA. (True translation filed with the Postmaster at Astoria, Oregon, December 6, 1912, as required by the Act of Congress October 15th, 1912.) On käydä selittämässä näiden ja kuruuden kanssa kamppailleville työläisille, että heidän pitäisi säästää nyt sotatilanteen vallitessa. Tämä totuus alkaa siellä täällä selvetä. Niinpä kirjoittaa Denverissä ilmestyvä Democrat-lehden toimittaja: "Eräitä niiltä naisilta, jotka ovat kulkenet talosta talon kehittämässä säästämään ruokavaroita, olemme kuulleet, että sadoissa kodeissa on turha käydäkään. Tuhannet ja taas tuhannet puotillaiset ja työmiehet, jotka ansaitsevat \$8—\$12 viikossa ja joilla on perhe elättävänsä, eivät kaipaa opettamista ruokavarojen säästämiseksi. He osaavat sen konstin."

JAAPPANILAINEN HELMIFARMI. Jaapanissa on iso simpukkafarmi, jossa näillä niiväläisillä teetetään helmiä. Munan tiedemies oli saanut selville, että simpukoita voidaan kehittää ja panna työskentelemään ihmisen hyödyksi. Useita vuosia tehtyään kalliita kokeita hän keksit nyt käytännössä olevan menettelytavan. Tämä meressä oleva "farmi" on noin 50 neliomailia laajuinen, ja veden syvyys vaihtelee 5:stä 15:een syntään. Viljelijä valitsee sellaiset paikat, missä simpukkien toukat ovat lukuisimmat, ja niihin hän asettaa kivipaisia, joihin simpukat tarttuvat. Sitte kivet siirretään erityisiin niille varattuihin sarkoihin, joissa niiden annetaan häiritsemättä olla kolmatta vuotta.

Välitetään, ettei simpukka valmistu helmeä muuttamalla kuin jonkun vieraan esineen aiheuttamasta ärsytyksestä. Mutta kun jokin siitä ärsyttää, rupeaa se peittämään sitä helmäisinsella eli perlemolla, kerros kerroksella, kunnes muutaman vuosien kuluttua muodostuu helmi. Siksi viljelijä määrättyllä ajalla nostaa simpukat ylös, avaa kuoret varovasti ja pistää hitusen jotakin vierasta niiden ruumiin ja panee ne takaisin mereen. Noin kolmen tai viiden vuoden kuluttua on simpukka täydellisen kokenyt vieraan kappaleen helmäisintuneeseen, ja helmi on valmis.

Morsiamensa suutelemisesta. Joutui eräs nuori mies putkaan Pariisissa, Mo. Poliisi näki miehen sylkevään ja suutelevan nuorta tyttöä, ja tarkemmin tietämättä heidän suhteestaan, vangitsi miehen sopimattomasta käytöstästä. Kun asia saunavana aamuna selveni poliisioikeudessa, vapautti tuomari miehen näin kuuluvalla päätöksellä: "Mene ja laita siitä, mihin se elen keskeytyi. Sulle oli vielä muuan mieskuu tuleva, kun tuo poliisi siihen toikaisti; käy ottamassa se — ja vie mennessäsi Missourin valtioon nöyrin anteeksi-pyynti."

KOETTI LEMPEYDELLÄ. Vanhempi, erittäin hienoisti puettu rouva tuli koulua katsomaan, ja satui parhiksi paikalle, kun opettaja oli pieksimässä yhtä hänelle uskoituista toivorkkeista vesoista. Rouvan ihmettelevän kysymyksen, miksi niin ankara rangaistus käytettiin, selitti opettaja, että tämä oli pahankurisin poika koko koulussa. Sanoi koettaneensa sille kaikkia mahdollisia keinoja, mutta mistään ei ollut apua. — "Oletteko kertaakaan koettanut valkuttaa häneen lempeydellä ja ystävällisyydellä?" kysyi rouva. — "Alussa kyllä koetin," vastasi opettaja, "mutta siitä olen jo aika luopunut."

Koulusta lähtiessään rouva pyysi opettajan lähetettävään tuon oppinikaisen pojan hänen luokseensa jonakin päivänä. Silloin opettaja mielellään suostui. Seuraavana lauantaina poika määrällään saapui rouvan asunnolle. Rouva koki häntä luovuttua parhainnsa mukaan: näytteli hänelle kuvakirjoja, soittelee ja lauloi hänelle ja lopuksi tarjosi herkullisen aterian. Sitte oli rouvan mielestä oikea aika aloittaa alkomaan moraalisuuna.

"Lapsi kulta," hän sanoi, "ei kukaan olekaan hävettä joutunessasi kouluun nähden seisojassaan nurkassa ja vielä saamaan selkääsi?" "Kulkaapas nyt, rouva," vastasi poika, "kun täynnä ruokaa, minä en ole se poika. Mikko antoi mulle viiskolmatta penniä, kun läksin tänne, ettei hänen tarvinnut tulla haukuttavaksi."

Koetti. "Sinähän panit väärän rahan pakanaan hyväksikäyttöön." "Niin," tein. Minulla on pakanoille vähä vähää vihaa. Söivät mun enoli, joka oli lähteyssaan." Canadalaista "vallattomuutta". Ei se ollut muuta kuin pelkkää vallattomuutta — sillä puolusti itseään kaksi canadalaista sotamiestä, jotka Cambridge, Englannissa, syötiin murtovarkauksesta. Mies oli väkivallalla hyökkänyt toisen sairaalaan, josta hän oli tullut.

SOSIALISTIT TAAS PELOTTELEVAT RAUHANPUUHILLA. (True translation filed with the Postmaster at Astoria, Oregon, December 6, 1912, as required by the Act of Congress October 15th, 1912.) Tukholmasta tulee tieto, että Tanskan ministeriön salkuton jäsen Stauning, joka on Tanskan sosialistipuolueen johtajia miehiä, on kirjoittanut Hollannin sosialistien johtajalle Troelstralle ja Belgian sosialistien johtajalle, kansainvälisen sosialistitoimiston sihteerille Huysmansille, ehdottaen kansainvälisen sosialistitokouksen pitämistä "nyt joulukuun 14. etupäivä yleisten rauhan juhlainpäiviksi. Stauning kuitenkin myöntää varsin vähä olevan mahdollisuutensa saada edustajia muista maista kuin Venäjältä, Suomesta, keskusvalloista ja joistakin puolueettomista maista. Hän ei pidä mahdollittomana rauhaa lähitallantamalla.

TURHA VAIVA. (True translation filed with the Postmaster at Astoria, Oregon, December 6, 1912, as required by the Act of Congress October 15th, 1912.) On käydä selittämässä näiden ja kuruuden kanssa kamppailleville työläisille, että heidän pitäisi säästää nyt sotatilanteen vallitessa. Tämä